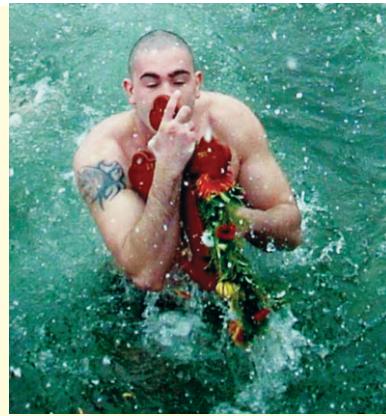

Стр. 2

Новият президент на България Румен Радев встъпи в длъжност

*Встъпването в длъжност на новия държавен глава Румен Радев и новия вицепрезидент Илияна Йотова беше отбелязано с официална церемония, 21 артилерийски салюта и камбанен звън на площад „Св. Александър Невски“.

Фоторепортаж

„ПЛУВАНЕТО ЗА БОГОЯВЛЕНСКИЯ КРЪСТ“ в Димитровград

Никола Митов хвани кръста, но всичките смелчаги са победители.

Стр. 10

Българи ново

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

ISSN 2466-4707

ГОДИНА I БРОЙ 15 3 февруари 2017 г. Безплатен екземпляр ► Основател: НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

През Границния пункт Рибарци вече могат да преминават и стоки

Стр. 2

На срещата между зам.-председателя на НС Стефан Стойков и държавния секретар за медиите Нино Брайович

Стр. 3

Изнамиране на трайни решения за медиите на български език

От ляво: Миодраг Якимов, Нино Брайович, Ивана Джурчич и Стефан Стойков

На Богоявление в Босилеградско

Стр. 6

Участниците в надпреварата в Босилеград със свещениците Зоран Стоянов и Михайло Станчев

Кметът Димитров при първото бебе за 2017 г.

Стр. 5

Акцията „Коледен подарък“ за уволнените на раждаемостта

Портал ФАР – интегрира мултикультуралното развитие между Сърбия и България

През Границния пункт Рибарци вече могат да преминават и стоки

* Това е голям шанс за развитие на стопанството в нашата община и представлява позитивен сигнал за всички потенциални инвеститори от страната и чужбина, които в бъдеще планират да развиват и разширяват бизнеса си в Босилеград.

В присъствието на делегация от Митническото управление в Ниш, начело с управителя на митницата г-н Саша Миленкович, кмета на Босилеград г-н Владимир Захарiev и бизнесмени от нашата община, миналата седмица Границния пункт Рибарци официално бе открит за транспорт на стоки.

На срещата в обекта на митницата представителите на Митническото управление в Ниш запознаха присъстващите с условията и възможностите за ползването на услугите на границния пункт за транспорт на стоки. Бе изтъкнато, че с откриването на пункта за преминаване на стоки не само се облекчава и улеснява процедурата за внасяне и изнасяне на стоки, но се спестяват и пари и време на всички босилеградски предприятия и потенциални инвеститори в общината. Същевременно откриването на пункта ще даде възможност за по-бърз и по-лесен достъп до пазарите в България, Македония, Гърция, Турция и други страни в региона.

След срещата, която беше закрита за журналисти, някои от присъстващите дадоха изявления за „Ново Братство“.

Саша Миленкович, управител на митницата в Ниш, в състава на която е и пункта Рибарци, между другото посочи:

- От днес официално влиза в сила новия изменен правил-

ник за работа на Границния пункт Рибарци, с което е разрешено на митничарите да вършат митнически контрол на стоките, които се изнасят или внасят чрез пункта. По този начин се създават по-добри условия за бизнесмените от Босилеград, Сурдулица, Владичин хан и други близки общини, които досега са били принудени да карат стоки в митниците във вътрешността. Днес запознахме бизнесмени с облекчената процедура за митнически контрол на пункта, а за всички допълнителни пояснения винаги ще им бъдем на разположение. ГП Рибарци е напълно подгответ технически и кадрово. През него веднага могат да минават стоки, които се внасят в Сърбия, докато износа може да се върши за стоки на стойност до 6 хиляди евро, а вскоре ще бъде осигурен и необходимия европечат, за да можем да провеждаме и митнически контрол на стоки с по-висока стойност, каза Миленкович.

Невенка Костадинова, собственик на фирмата „Ибер“ и председател на ОО на СНС в Босилеград, в изявленето си посочи:

- Откриването на пункта за транспорт на стоки е изключителен шанс за нашата община, както и за всички стопански предприятия, които работят в Босилеград. От една страна това ще им спести пари, време и енергия при внасяне и изнасяне на стоки и ще

им доближи пазарите в България, Гърция и Македония, а от друга страна това е и изключително позитивен сигнал за потенциалните инвеститори, които планират да инвестираат в нашата икономически изостанала община, всичко с цел оживяване на стопанството и създаване на условия за откриване на нови работни места в реалния сектор, с кое то ще спрем миграцията и изселването на младите и способни кадри от Босилеградско, каза между другото Костадинова.

Директорът на мината „Босил метал“ Миодраг Вукайлович заяви, че изказва голяма благодарност към всички, които са дали принос за откриване на пункта за транспорт на стоки.

- Дейностите на нашето предприятие са пряко свързани с внос и износ на стоки и сировини и откриването на пункта ще ни облекчи работата, а същевременно ще ни доближи компаниите и деловите партньори от чужбина, подчертва той.

Кметът Владимир Захарiev и този път подчертва, че откриването на пункта Рибарци за транспорт на стоки е дългогодишно желание не само на него като кмет, но и на цялото общинско ръководство.

- Преминахме през много

препятствия, за да може днес през този пункт да преминават стоки. Още 2005 година сложихме нова асфалтова настилка от града до ГП Рибарци, монтирахме оптичен кабел, нова цифрова телефонна централа, обзаведохме пункта с най-съвременна компютърна техника и др., с което създахме всички необходими условия за откриване на пункта. В този момент искам да изкажа огромна благодарност към премиера Александър Вучич, който позитивно отговори на нашия иск, когато на срещата ни в Ниш поискахме от него да бъдат доизпълнени административно-техническите условия за откриване на пункта за преминаване на стоки. Същевременно изказвам голяма благодарност и към шефа на митницата в Ниш г-н Миленкович, че от днес през пункта могат да се внасят и изнасят сировини и готови продукти. Това е огромен шанс, както за големите предприятия, каквито са „Босил Метал“ и „Калинел“, така и за всички стопански колективи, които съществуват в нашата община и за всички бизнесмени, които вече няма да имат нужда да отиват на Прешево, Димитровград или на някои други гранични пунктове. Много е важно да се посочи, че най-краткият път от Турция, Гър-

ция и България към Сърбия е точно през Рибарци. Убеден съм, че и Българската митница ще се ангажира тук да се увеличи трафика. По този начин ще се създават условия за откриване на спедиции, кафенета, търговски магазини и др., с което ще се създават условия за работа и обезпечаване на поминъка на много хора. Общината от своя страна безвъзмездно ще предостави везните за измерване на товарни камиони, които в момента се намират в бившия цех за преработка на овоция и зеленчуци в града, а в бъдеще, както и Димитровград, и тя ще може да си осъществява приход, не само от предоставянето на везните, но и от предлагане на различни видове услуги. Веднага ще започнем да развиваме контакти и с българската страна, с цел да привличаме техни фирми да започнат да ползват нашия пункт, когато карат стоки през Сърбия. Накрая искам да подчертая, че откриването на пункта Рибарци за преминаване на стоки е най-добрата новина за гражданите на Босилеград през 2017 година, понеже по този начин се създават условия за икономическо развитие на общината, каза Захарiev.

П.Л.Р.

Румен Радев встъпи в длъжност

Въпреки студеното време, на площада, където бяха строени представителните части на Българската армия, се събраха стотици граждани.

Сред официалните гости на церемонията бяха главният прокурор Сотир Цацаров, кметът на София Йорданка Фандъкова, министър-председателят в оставка Бойко Борисов и всички министри, председателят на Народното събрание Цецка Цачева и всички депутати, заминаващи си президент Росен Плевнелиев и президентите Петър Стоянов и Георги Първанов, конституционни съдии и дипломати, патриарх Неофит, главният мюфтий и други.

„Ще бъда президент на всички български граждани, президент на диалога и помирението, сътрудничеството и баланса, ще работя с парламента, партии и неправителствените организации. Ще работя активно с нашите партньори за ускорената ни европейска интеграция. Ще бъда президент, който ще отстоява интересите на своя народ. Вярвам в доброто бъдеще на България и на всички нас. Да осъзнаем силата си, да повярваме и заедно да продължим напред“, . „Нека заедно градим едно по-справедливо общество, което не е заложник на миналото“, призова той.

С изпълнение на химна на България от Гвардейския духов оркестър, 21 артилерийски салюта бе отбелязана смяната на върховния главнокомандващ на Въоръжените сили.

Днес в Димитровград

Сесия на Общинския съвет

Днес в Димитровград ще се проведе 12-ата сесия на Общинския съвет. В дневния ред са залегнали 23 точки. Съветниците ще разискват и ще вземат съответни решения във връзка с: начина на осъществяване правото за безплатно превозване в територията на общината; работното време в търговията, занаятчийството, гостилиничарството, както и за работното време за фирмите, занимаващи се с организира-

не на забавни игри и различни лотарии и тотализатори; началния ликвидационен баланс на бившото ОП „Дирекция за изграждане и градоустройството на Община Димитровград“; програмата за дейности на местната червенокръстка организация за тази година; програмата за работа на Съвета на местните общини на Димитровград и с. Паскашия с финансовия план за текущата година; тазгодишна-

та програма за дейности на Общинския щаб за извънредни положения; предложената програма за контролираното намаляване броя на изоставените кучета и котки в територията на общината; предложеното решение за избиране на Изборна комисия на общината в постоянен състав и др.

Сесията на местния парламент започва в 10 часа.

Б.Д.

Заседание на ОС в Босилеград

Съветниците в общинския парламент в Босилеград на VI-то си редовно заседание, проведено на 31 януари, приеха програмите за работа и финансовите планове за 2017 г. на Общинската скупищина, Общинския съвет, Общинското управление, както и на общинските институции и организации, чиито дейности изцяло се финансираят от общинския бюджет: Центърът за култура, Народната библиотека „Христо Ботев“, Туристическата организация, Общинският щаб за извънредни положения и др. На заседанието бяха приети и програмите за работа и финансовите планове на Здравния дом, ОУ „Георги Димитров“, Гимназията, предучилищното заведение „Детска радост“, Ученническото общежитие, Центъра за социални грижи, ОО на Червения кръст и др. за средствата, които за тях се отделят от общинската хазна. Общинският парламент даде зелена светлина и на прог-

ектопредложението на новия Закон за здравна защита в Република Сърбия се предвижда закридане на здравните домове в общините с под 25 хиляди жители и формиране на здравни станции или клонове, които да бъдат в състава на по-големите Здравни домове или Здравни центрове. „Това би било поразително за Босилеградска община и за населението тук, понеже ще останем без съответна здравна защита. В Босилеград би останали само няколко лекари, няма да има лаборатория, няма да работи рентген, ще останем без специалисти по гинекология, педиатрия, интерна медицина, стоматология и др.“, каза той.

Д-р Василов посочи, че Здравният дом в Босилеград 10 години съществува като самостоятелна институция, чийто основател е Община Босилеград, и през този период е постигнала изключителни резултати. „Нашият Здравен дом разполага

рамите за работа и финансовите планове на сдружението, чиито дейности се финансираят от община - Сдружението за опазване на природата и защита на реките „Драговищица“, Сдружението за развитие на науката и културата „УНИК“, Сдружението на пчеларите „Радилица“, ОО на СУБНОР, Сдружението за развитие на туризма, Сдружението на пенсионерите и др.

На заседанието бяха одобрени и финансовите планове на всичките 37 местни общности в територията на Община Босилеград за 2017 г., прието бе Решението за започване на процеса за изработка и имплементация на Местния план за екология и др.

И докато около всички точки от дневния ред опозицията и управляващите си разменяха реплики, остри критики, а на моменти и обиди, всички присъстващи единодушно подкрепиха инициативата Здравният дом в Босилеград и занапред да остане самостоятелна здравна институция. В обоснованието на инициативата, подкрепена от страна на всичките 74 заети на постоянна или временна работа в Здравния дом, директорът на ведомството д-р Горан Василов между другото изтъква, че в

с качествени специалисти от различни области, през последните години в съдействие с общината са осигурени съвременни медицински уреди и линейки, винаги разполага с необходими медикаменти за спешни случаи, разполага с лаборатория, рентген, а медицинските екипи действат на територията на всички села в общината, голяма част от които са отдалечени от града и по 30 до 50 километра.“ Д-р Василов изтъква и това, че в състава на Здравния дом е и стационарът с 10 легла, където се приютяват тежко болните пациенти, понеже от най-близката болница в Сурдулица сме отдалечени 60 километра, а нашите медици се грижат и за здравето на мигрантите в центъра за приют на бежанци, поместен в сградата на старата болница.

Инициативата ще бъде отправена до премиера Александър Вучич, както и до министерствата на здравеопазването и на държавното управление и местно самоуправление. Властта и опозицията се съгласиха всички заедно да положат усилия и да настояват при държавните институции Здравният дом в Босилеград и занапред да запази статуса си на самостоятелна институция.

П.Л.Р.

На срещата между зам.-председателя на НС Стефан Стойков и държавния секретар за медиите Нино Брайович

Изнамиране на трайни решения за медиите на български език

Създаване на по-добри условия за работа и осигуряване на стабилно финансиране на медиите на майчин български език, както и решаването на проблемите на Издателство „Братство“, са темите от срещата между зам.-председателя на Националния съвет на българите в Сърбия Стефан Стойков и държавния секретар за медиите в Министерството на културата и информирането Нино Брайович, която минала седмица се състоя в Белград. На срещата присъствали и Ивана Джурич, съветник за осъществяване и подобряване на правата на националните малцинства, и Миодраг Якимов, помощник-кмет на Община Босилеград. Проведените разговори между зам.-председателя на НС и държавния секретар са резултат от писмото, което председателят на НС на българите в Сърбия Владимир Захариев неотдавна изпрати до министъра на културата Владан Вукосавлевич, търсейки среща във връзка с финансирането на медиите на български език и решаването на проблемите в НИУ „Братство“.

- Разговорите бяха изключително полезни, понеже откровено разисквахме всички трудности и проблеми, пред които са изправени медиите на българското малцинство - Ново Братство, Нова Радио-телевизия Босилеград, Радио-телевизия Цариброд и Интернет портал Фар, каза Стойков и добави, че г-н Брайович е проявил разбирането и дал обещание максимално да се ангажира за решаването на проблемите.

Голяма част от срещата била посветена на решаването на финансовите проблеми на НИУ „Братство“, което е формирано още през далечната 1959 г., а вече 5-6 години съществува само фиктивно.

- От държавния секретар поискахме министерството да намери модел за погасяване на дълговете на издателството към заетите, които в момента временно са ангажирани на работа

П.Л.Р.

Дейности на КИЦ „Цариброд“

Реализират два проекта

КИЦ „Цариброд“ в момента реализира проекти под название „Прозорец към Европейския съюз“ и „Изследване на потенциалите за икономическо развитие на общините Бабушница, Димитровград и Бела паланка“. Проектите се финансираят по програмата „Участие на България в международното сътрудничество за развитие“, която се реализира чрез Министерството на външните работи на Република България.

Проектът „Прозорец към Европейския съюз“ има за цел подобряване на информирането и усвояване на нови знания на гражданите в Пиротски окръг за значението, което има присъединяването на Сърбия към Европейския съюз. Целевите групи в проекта са предимно младите хора – студентите и учениците от средните училища, частните предприемачи, селскостопанските производители и пенсионерите.

Проектът има за цел анализирането на основните потенциали за икономическо развитие, посочването на проблемите с отрицателно влияние, определянето на перспективните насоки и разработването на конкретните мерки за премахване на общите рискови точки.

Б.Д.

Община Димитровград

**Тел. +381 10 361 110;
+381 10 361 100
www.dimitrovgrad.rs**

*на всички
димитровградчани
пожелава успешна и
щастлива*

**Нова 2017 година
и приятно прекарване на
Коледните празници**

Десет години от присъединяването към ЕС

В сградата на Посолството на Република България в Белград на 31 януари тържествено бе отбелязана десетата годишнина от присъединяването на България и Румъния към Европейския съюз. На 1 януари 2007 г. България и Румъния станаха 26. и 27. членка на ЕС. На церемонията, организирана от посолствата на Република България и Румъния в Република Сърбия в сътрудничество с делегацията на Европейския съюз, гостите приветстваха Негово Превъзходителство г-н Радко Влайков, посланик на Република България, Нейно Превъзходителство г-жа Оана Кристина Попа, посланик на Румъния, Негово Превъзходителство г-н Майкл Давънпорт, посланик и ръководител на делегацията на Европейския съюз в Сърбия, и г-жа Ядренка Йоксимович, министър без портфейл в Правителството на Република Сърбия, отговарящ за европейските интеграции.

Този прием представлява начало на поредица от съвместни дейности и дебати, които през 2017 г. ще организират посолствата на България и Румъния в цяла Сърбия. Освен ознаменуването на юбилея, целта им е да се повиши информираността на гражданите на Сърбия по отношение на предимствата от присъединяването на страната им към ЕС.

Негово Превъзходителство г-н Радко Влайков в речта си изтъкна, че присъединяването на България към Европейския съюз е дало възможност на страната да стане част от най-големият търговски блок в света - единен пазар с 500 милиона европейски граждани. Той каза, че са инвестиирани няколко милиарда средства от Европейския съюз за модернизиране на страната и на инфраструктурата, което е допринесло за увеличаване на чуждестранните инвестиции в българската икономика, както и постиянен напредък в областта на заетостта. Членството на България в Европейския съюз донесе стабилни закони и стандарти за всички граждани. Днес много повече българи имат положително мнение за членството в Европейския съюз отколкото преди присъединяването. Той смята също, че българският народ може да се гордеет с членството на страната им в Европейския съюз, което им е дало възможност много по-самоуверено да гледат към бъдещето.

От 1 януари 2018 г. България за първи път ще поеме председателството на Съвета на Европейския съюз. Негово Превъзходителство посочи, че това ще бъде ключов период в преговорите между Сърбия и Европейския съюз. Изтъкна, че е убеден, че гражданите на Сърбия подкрепят реформите, необходими за влизането на Сърбия в Европейския съюз.

Нейно Превъзходителство г-жа Попа обясни, че промените, които донася членството в ЕС, не се отнасят

само до макро ниво, а се отразяват и в съзнанието на всеки отделен гражданин. За нея 1 януари 2007 г., датата на присъединяването на Румъния към Европейския съюз, е момент на окончателното и трайно връщане на демократичните ценности след десетилетията тъмнина на комунизма и диктатурата.

Негово Превъзходителство г-н Майкл Давънпорт не скри задоволството си от всестранния напредък на България и Румъния през последните десет години. Той изтъкна, че двете страни силно подкрепят процеса на разширяване, който включва и Сърбия. Давънпорт каза, че двете страни участват в програмите за трансгранично сътрудничество, което финансира ЕС, а които съчетават и доближават общностите на трите страни. Подготват се амбициозни планове за по-голяма свързаност, по-добри пътища и тръбопроводи.

Радко Влайков, Оана Кристина Попа и Майкл Давънпорт

Министърът на европейските интеграции г-жа Ядренка Йоксимович приветства всички, а особено г-жа Попа, защото, както каза, тя по възможност най-добрия начин показва, как могат да се спазват и поддържат традициите на своята страна, а същевременно да се развива страната и да прилага реформите на ЕС. Румъния и България, според г-жа Йоксимович, потвърждават, че идентичността на страната не се губи след присъединяването към ЕС. Тя смята, че за Сърбия е изключително важно, че има за съседи две такива страни - тяхната стабилност и подреденост допринасят за по-голяма стабилност в региона. Без оглед на пречките, които Сърбия има по пътя на интегрирането, тя изрази увереност в способността на гражданините да упорстват по този път. Процесът на преговорите водят националните правителства, но преговорите важат за всички - на местно и регионално ниво. Важен е интереса на всеки един гражданин. Сърбия има стратегическа цел, а това е членството ѝ в ЕС. Когато се има ясна цел, каза г-жа Йоксимович, постоянството и всеотдайността дават резултати.

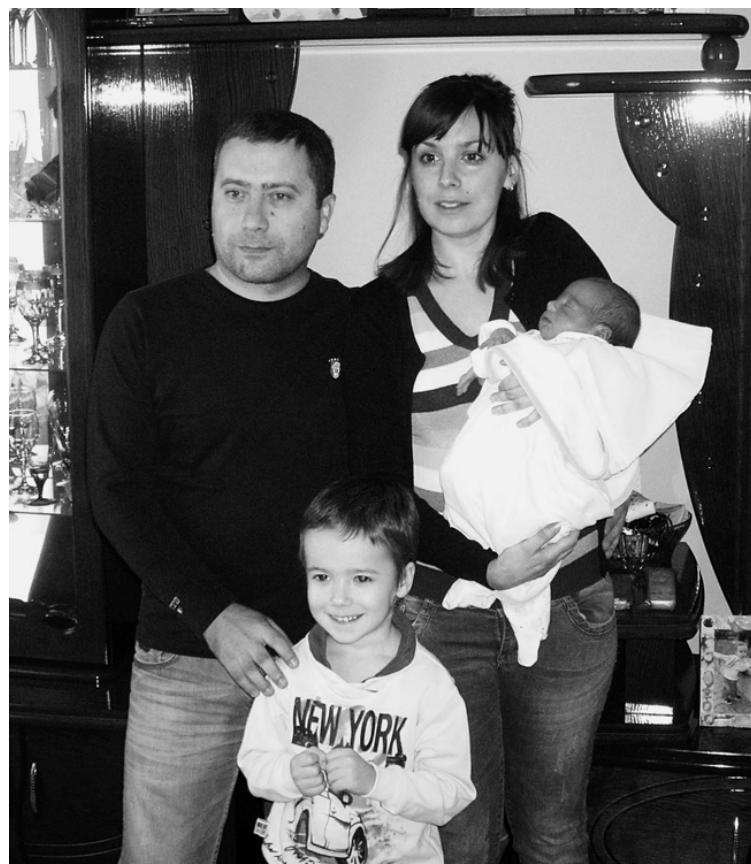
Снежана Джелич

Акцията „Коледен подарък“ за увеличение на раждаемостта

Кметът Димитров при първото бебе за 2017 г.

Кметът на Димитровградско д-р Владица Димитров тези дни посети Славиша и Марина Тодорови, родителите на бебето, родило се първо в общината през тази година, и им дари парична сума на стойност 80 хиляди динара. Първият димитровградчанин бе придружен от патронажните сестри Сузана Милева и Саня Гоцева, които от името на службата и Здравния дом като цяло на семейство Тодорови връчи-

митровградско през тази година се казва Лазар. Таткото Славиша и майката Марина споделиха, че не са се надявали чадото им да бъде пръвродено, тъй като терминът за раждането бил на 27 януари, но се получило Лазар да се роди на 10 януари. Брачната двойка има още едно дете – син Андрей, който е на възраст 5 години и половина. Живеят в квартала „Касарине“, препитават се от скромната

Семейство Тодорови: Марина и Славиша

ха съответни подаръци.

Акцията „Коледен подарък“ е традиционна, провежда се от дълги години и съвместно я реализират Патронажната служба към Здравния дом и Община Димитровград. Основната цел е да се подтикне раждаемостта в територията на общината. Да припомним, че лани в Димитровградско бяха родени 60 бебета. Патронажната служба по традиция печата и календар с образите на всичките бебета, родени през годината, които предлага за продан с крайна цел помагане на социално застрашени семейства. Тази година чрез акцията бе помогнато на многодетното и социално закъсало семейство Ребрович в крайградското село Желюша.

Първороденото бебе в Ди-

заплата на Славиша, която изкарва в местния клон на АМСС.

Славиша пред димитровградските журналисти сподели, че работата му не е сигурна, сиреч не се знае докога ще е, но все пак със съпругата му не са имали дилема дали да имат второ дете или не. „Дайте нека да ни има повече, нищо страшно няма“, заяви таткото на малкия Лазо.

Според неговите преценки, главното смущение за относително слабата раждаемост в територията на общината са проблемите от икономическо-финансово естество и затова е на мнение, че трябва да се положат усилия, целенасочени към икономическото възстановяване на общината.

Б.Д.

По повод Свети Сава - празника на училищата в Сърбия

Босилеград

Културна програма

Савинден – празника на училищата в Сърбия, и тази година тържествено бе отпразнуван в Основното училище „Георги Димитров“ в Босилеград.

В Голямата зала на Центъра за култура ученици от ОУ изнесоха културна програма, на която присъстваха всички ученици и преподаватели от училището. След четенето на реферата за живота и делото на първия сръбски архиепископ и про-

ветител, в рамките на програмата ученици изпълняваха стихотворения, рецитали и песни, посветени на основоположника на сръбското просветно дело. Пред публиката се представи и училищният хор, съставен от ученици от горните класове, а бе изпълнено и кратко театрално представление. По време на програмата бяха връчени и награди на най-успешните участници в неотдавна проведеното учи-

лищно състезание по шахмат.

По традиция след културната програма учителите присъстваха на училищната служба в ученическия стол, където местният свещеник Зоран Стоянов освети и преряза обредния хляб. В продължение на тържеството бе организиран и обяд, на който освен заетите в училището присъстваха и представители на общинското ръководство.

П.Л.Р.

Димитровград

Озnamенуван Савинден

Двете димитровградски учебни заведения – Основното училище „Христо Ботев“ и Гимназията „Св. св. Кирил и Методий“, на 27 януари означаваха Савинден.

Празненството започна със света литургия в градската църква „Рождество Богородично“, на която присъстваха и учениците от двете учебни заведения, които изучават въроучение, заедно със своите преподавателки. А директорът на основното училище Катарина Симеонова уважи традицията обредният хляб да бъде прерязан в църквата, така че всичките деца взеха участие в церемонията. Покъсно учениците от основното училище изнесоха съответна програма за своите съученици и за преподавателите в

салона на Центъра за култура. Съветникът за образование и информиране Деян Милев от името на общинското управление връчи на преподава-

телката по български език Албена Котева новоустановената община награда „Светосавска грамота“ за приноса й в образоването и възпитанието на децата.

Тържеството в гимназията традиционно се проведе в хола на сградата. Изнесена бе съдържателна културна програма с участие на декламатори, танцьори... Посочени бяха забележителните успехи, които учениците от гимназията през изминалния едногодишен период са постигнали на съревнованията.

С подходящи програми Савинден отбелзаха и учениците в четирикласното училище в с. Желюща, както и възпитаниците на местната детска градина.

Б.Д.

ОБЩИНСКАТА СКУПЩИНА БОСИЛЕГРАД

НА ВСИЧКИ
ГРАЖДАНИ В
ОБЩИНАТА
ЧЕСТИТИ

Нова година и Рождество Христово

С ПОЖЕЛАНИЕ ЗА КРЕПКО
ЗДРАВЕ, ЛИЧНО И СЕМЕЙНО
ЩАСТИЕ И УСПЕХИ

Босилеградският Център за култура започна реализация на проект с Община Перник

Босилеградският Център за култура в партньорство с Община Перник от началото на годината започна реализация на проекта „Устойчиво развитие и интегриране, като фактор за преход към демокрация и пазарна икономика”, който се финансира по програмата „Участие на България в международното сътрудничество за развитие 2016” на Министерството на външните работи на Република България.

Общата стойност на проекта, който ще продължи до края на юни т.г., е 20 585,00 лева. 18 085,00 лева от общата сума безвъзмездно осигурява министерството въз основа на подписаното споразумение с Генералното консулство на Република България в Ниш, а 2 500,00 лева (157 500,00 динара) ще отпусне Община Босилеград. В рамките на проекта е предвидено провеждане на два еднодневни семинара в Босилеград, както и четири тридневни обучения в Перник, на които по 10 лица от двете общини, заети в общинските организации и институции, ще се

обучават за изготвяне и реализация на трансгранични и други проекти.

Целта на проекта е изграждане на административен капацитет за увеличаване на възможностите за ангажиране на местните групи и институции за съвместно трансгранично планиране, разработване и управление на проекти. Реализирането на проекта трябва да даде принос в подобряване капацитета за планиране и изпълнение на европейското и националното законодателство в областта на управление на средствата от ЕС при подготовка и управление на проекти, насърчаване на устойчиво социално-икономическо развитие между двете партниращи страни, както и повишаване компетенциите на административния капацитет по отношение подготовката и управлението на проекти, които се финансираат от ЕС. С проекта се цели и задоволяването на нуждите на българското малцинство в Босилеград и развитие на двустранните отношения между България и Сърбия.

П.Л.Р.

На Богоявление в Босилеградско

* Големият християнски празник Богоявление и тази година тържествено бе ознаменуван в Босилеградско.

Въпреки изключително студено-то време, традиционното изваждане на кръста от заледената Драговищица и богоявленският водосвет и този път предизвикаха особен интерес сред босилеградчани, които дойдоха на церемонията. След празничната литургия в църквата „Рождество на Пресвета Богородица“, която отслужи свещеникът Зоран Стоянов, и богоявленския водосвет, вярващите преминаха в литийно шествие през центъра на града до бензиностанцията, където за поредна година беше организирано изваждането на кръста от скованата от лед Драговищица. Предварително на мястото, където се състоя надпреварата по изваждането на кръста, екип от местното обществено предприятие за строителни площи и пътища с големи усилия успя да счупи 30-сантиметровата ледена покривка.

Пред насьблатите се стотици вярващи свещеникът хвърли кръста в реката, а 16 смели младежи се гмурнаха в студената Драговищица, бурно поздравявани от присъстващите. До светия кръст пръв стигна 37-годишият Игор Василов от Босилеград, успешен спортсмен и дългогодишен титулар на ФК „Младост“. Късметлията получи парична награда от църквата на стойност от 4 000 динара. Василов извади кръста и през сега вече далечната 2005 година.

Най-млад участник в надпрева-

рата по изваждането на кръста бе 10-годишният Стефан Стоянов, син на свещеника Зоран Стоянов. По този начин смелото момченце стана най-младият участник в мероприятиято, откакто то се организира на язовира покрай бензиностанцията.

И тази година празника тържествено бе отбелян и в райчиловската църква „Възнесение Господне“. След светата литургия, която отслужил отец Занко Станойков, и водосвета в църковния двор, около 200 вярващи, предвождани от отец Станойков, преминали в литийно шествие през полето до брега на Драговищица, където се състояло традиционното изваждане на кръста от реката. В надпреварата участвали трима младежи, а късметлията бил Ненад Димитров, който хванал кръста.

За поредна година празнично било и в църквата „Възнесение Господне“ в Долна Любата. По традиция след богослужението и водосвета се състояло изваждане на кръста от осветената вода в котел чрез наддаване с пари. Най-голяма сума предложил Любчо Василков, така че той и извадил кръста.

В навечерието на Богоявление, единия от най-великите християнски празници, свещеникът Зоран Станойков служил вечерни богослужения в горнолисинската църква „Свети Илия“ и в църквата „Свети апостоли Петър и Павел“ в Божица.

П.Л.Р.

Разговор с писателката Наташа Йоцева Панич

Завод съм за положителни вълнения

* Г-жо Панич, имайки предвид, че сте най-действият литературен деец не само от нашето малцинство в Сърбия, но вероятно и в целия Пиротски окръг, а може би и по-широко, мисля, че въпросът кога да очакваме новата Ви книга или книги е съвсем смислен и логичен.

- За себе се предпочитам да кажа, че съм завод за вълнения, но онези положителни. От този въбуджащ дух на годишно ниво възникнат по няколко заглавия. В тази година влязох с две подгответи за печат книги. Става дума за сборника с кратки разкази, носещ название на шопски диалект „Граница или натам-навам покре границу“, докато втората книга е романът ми под надслов „Прецаканите сънища“.

* Какви са темите на новите Ви произведения?

- Животът е темата и на двете ми книги. Всичко написано от мен има оттенък на автентичност. Но не поради факта, че не умее да се пренеса в други пространства, а затова че съм своя и че не желая да угоднича нито на читателите, нито на критиката.

* Сега вече изключително богатият Ви литературен опус започнахте с прекрасна поезия, след което преминахте на кратки прозаични творби. С течение на времето дойде редът на по-сериозните прозаични творби – романи. Междувременно пишахте и творби за деца, но започнахте да сътворявате и комедии и драми. Откъде подбудата да се захванете с почти всички литературни форми?

- Това май е някаква предопределеност. Или имате или нямаете талант за това, с което се занимавате. Литературната ми география е предимно мой роден край и аз изпитвам радост заради този факт. Когато казвам роден край, мисля на селата отвъд Видлич. Жал ми е обаче, че невидимият кантардия само мен е предопределен да се занимавам с този край по начина, по който го правя.

Ето, и последната ми творба – сборника с кратки разкази е посветен на

него. Събитията са автентични, творбите са написани на езика на родния ми край. Темата е за границата от времето на комунизма, за която никой май все още не иска или не посмява открито да говори.

Пиша и драма по темата за границата, също на езика на родния край. И предишните ми две драми бяха написани на местния диалект. Не желая прахоляк да покрие миналото и цялата духовност на моя Висок, който ридае за децата си, разпръснати по целия свят. Ето, тъкмо поради тези изселвания на населението написах роман, чието действие се разиграва в Подринето, в родния край на Вук Караджич. И това не е случайно, защото там живее голяма част от фамилията ми, чието потекло е от димитровградското село Сенокос. Значи отново темата е родният ми край.

Що се отнася до литературните форми, бих казала, че в тях влизах заради любопитство и постепенно. Списването за деца е работа, която носи най-голяма отговорност. Предварително знаех, че трябва да изчакам по-дълго, за да дойде времето, когато ще започна да сътворявам и детска литература. И бях права. Когато времето дойде, аз започнах и сполучих. През 2015 година дори получих престижна национална награда за детска монодрама от РТВ Войводина и мероприятието „Змаеви детски игри“ в Нови Сад.

* Труден ли е за Вас процесът на сътворяването на литературните произведения. Именитият писател Миодраг Булатович споделяше, че по време на списването на определени романи толкова много се изтощавал и физически и психически, че е било необходимо да водят да приема инфузия. Вас изчерпва ли ви списването или...?

- Всяка работа, с която един човек се захваща, изисква отдаване, за да се получи годност. Ако една работа за човек представлява мъчение, тогава няма смисъл да я прави. Списването изживявам като един ценен багаж, без който не бих можала да пътувам

през живота. Когато ме трогне някоя тема, разработвам я с душа. След като се получи творбата, когато я чета, случва се да плача или пък да се радвам.

* Кои ще бъде издател на новите Ви книги и кога можем да очакваме промоцията им?

- Когато става дума за книгата с разказите, исках всичко да остане в родния ми край, така че я предложих на библиотеката в Димитровград. Радвам се, че в този град имам всестранна подкрепа от хора, които осъзнават намерението ми да, както преди малко се изразих, съхраня от забрава миналото ни. Надявам се, че книгата ще излезе до началото на Панаира на книгата в Пирот. Дълго време чакахме каталогизирането ѝ в Белград. И, разбира се, най-напред ще бъде представена в Димитровград.

Що се отнася до романа, той ще бъде публикуван от едно белградско издателство, но повече детайли за него не бих разкривала.

* Литературният деец Елизабета Георгиева веднъж Ви оприличи като „царибродска пиротчанка“. лично мисля, че квалификацията я направи сполучливо и ефектно. Но нека да ни отговорите лично чувствате ли, че принадлежите и към Димитровградско и към Пиротско, предвид, че потеклото Ви е от едната, а живеете в другата община?

- Андрлич веднъж бе казал, че писателите принадлежат към своя народ, с която констатация съм дълбоко съгласна. Родена съм в Пирот, но детството си прекарах във Висок, по-конкретно в с. Каменица, където завърших основно училище. По-нататъшното образование придобивах в Сърбия, но често идвах, а и днес идвам в София при близките ми роднини. Живея в Пирот... Някак си толкова много смесици има в мен. Много теми за литературното ми творчество черпя от някакво тайнствено съкровище, което дори и не осъзнавам напълно.

Предпочитам да кажа, че живея навсякъде, където са книгите и приятелите ми.

Наташа Йоцева Панич е родена през 1955 година в Пирот, в който град живее и твори. Досега е публикувала следните книги: „Вечнозелено зазоряване“ (поезия, 1992 г.), „Клон на младия месец“ (поезия, 1993 г.), „Слънце в сърцето“ (поезия, 1999 г.), „Червената локва“ (роман, публикуван през 1999 г. и преиздаван през 2001, 2002, 2009, 2010, 2011 и 2013 г., преведен на български език и печатан в София), „Да обичаш отново“ (роман, публикуван през 2003 г. и преиздаван през 2011 и 2013 г.), „Межда“ (роман, 2005 г.), „Паулина“ (роман, 2007 г.), „Зора“ (роман, 2010 г.), „На вратата на късмета чукай три пъти“ (роман, 2012 г.), „Градушка“ (роман на шопски диалект, 2013 г.), „Пътепоказател“ (роман, 2014 г.), „Опаковай желание в звезда“ (роман за деца, 2012 г.), „Топлата част на небето“ (сборник с разкази за възрастни, 1997 г.), „Баба се жени или всичко така беше“ (сборник с разкази за деца, 2007 г.), „Някой със сигурност ще дойде“ (сборник с разкази за възрастни, 2011 г.), „На слава да ми дойдеш“ (комедия, 2013 г.), „Вървене назад“ (монодрама и приказки за деца, 2015 г.). „Мътните води на живота“ (биографична проза, 2016 г.). Лауреат е на множество награди и признания. Нейни творби са залегнали в стотици колективни стихосбирки и сборници с разкази. Превежда от български на сръбски език.

Лауреат е на множество награди и признания. Нейни творби са залегнали в стотици колективни стихосбирки и сборници с разкази. Превежда от български на сръбски език.

Разговора води: Б. Димитров

„Илкова театър“ от София гостува в Босилеград

Куклено представление за най-малките

Първокласниците и малчуганите от детската градина от Босилеград и Райчиловци минала седмица имаха удоволствието да присъстват на кукленото представление „Приключение с Луна“ в изпълнение на „Илкова театър“ от София. Поредното гостуване на софийския детски театър след новогодишните и коледни празници в нашия град бе осъществено благодарение на Държавната агенция за българите в чужбина със съдействието на общината, основното училище и детската градина. Представлението бе изнесено в столовата на основното училище в града.

Малчуганите с особен интерес следяха спектакъла и приключенията на лошото куче Бъч, което накрая станало добро и приютило малко котенце в своята къщичка. С представлението се цели да се отправи послание към децата, че когато правиш добро, добро ти се връща. Ролите изпълниха актрисите Аксиния Боснева и Радослава Неделчева, които бяха придружавани от тонрежисьора Владимир Василев. По време на представлението малчуганите поздрави и Дядо Коледа (Георги Георгиев), който им подари вафли.

П.Л.Р.

Международен фестивал на маскарадните игри в гр. Перник

Сурвакари изгониха злите сили, очаква ни богато плодородие

*В българския град Перник между 27-29 януари се провежда 26-ото издание на Международния фестивал на маскарадните игри.

Фестивалът, в който се популярзират различните варианти на стари носии и езически ритуали, като част от българския фолклор, води потекло от древни времена, когато българите са чествали пристигането на Новата година по стария календар и изгонвали демоните. Думата „сурва“ е от ирански произход и означава здрава, силна година.

На карнавала, който се организира на централния площад в гр. Перник, маскирани мъже, чийто маски са с тегло повече десетки килограма, според старите обичаи със стотици звънци, дръ-

нкала и барабани прогонват злите сили.

Природата в миналото е била възприемана като „некръстено дете“, а хората са търсили начин как да изгонят и успокоят злите сили.

В някои области са „жертвани“ агнета и прасета, които трябва да задоволят божествете, а в западната част на България са избрали маскарадната обредност – с външителни маски и самобитни костюми, със стотици звънци да гонят нещастието.

Професор Боян Боян заяви пред „Ново Братство“, че съществува вярване, според което веднага след като чо-

Пернишкият фестивал е най-авторитетната изява на традиционни народни игри и обичаи с маски на Балканите. Организира се от 1966 г. ежегодно през последния уикенд на януари в гр. Перник, община с почти сто хиляди жители. На фестиваля се присъждат награди. Тазгодишни носители на голямата награда „Златна маска“ са сурвакарските групи от пернишките села Ярджиловци и Дивотино.

На фестиваля по традиция има и участници от чужбина. Тазгодишното мероприятие уважиха фолклорният ансамбъл „Таурунум“ от Белград и маскарадните групи от Лесковац и Шабац, както и сурвакари от Албания, Македония, Хърватия, Словения, Италия и Гърция.

Сурвакарска група от с. Богданов дол общи. Перник е участвала в наши фестивали в Белград, Лесковац и Босилеград

век си сложи маска, се превръща в друг човек, на кого то е допуснато да общува с висшите сили, до които другите не могат да достигнат, а костюмът му помага да запази близките си.

„Костюмът трябва да излежда страшно, защото се вярва, че колкото е по-голя-

ма маската, а звукът по-силен, толкова по-далеч ще прогони злите сили. Страшните маски гонят демоните. В битката със злите сили, кукерите опитват да запазят плодородието на земята и природата, както и хората“, добавя той.

Сунчица Бойкова

Развитие на „Предприемаческия ДНК“ като гръбнак на образователната и бизнес среда

Ректорите на Университета в Ниш проф. д-р Драган Антич и на Международното висше бизнес училище от Ботевград, Република България, проф. д-р Руслан Пенчев дадоха старт на трансграничния проект, насочен към укрепване на предприемаческия капацитет и потенциал за заетост на млади хора в Ниш и Ботевград, създаване на гръбнака „предприемачески ДНК“ на бъдещата образователна и трансгранична бизнес среда.

„Идеята ни е да установим трансграничният център „ДНК“ с цел непрекъснати консултации на младите предприема-

чи и безработните, включително: консултации във връзка с административни, съдебни и други процедури за стартиране на бизнес, свързване на потенциални служители със съответните компетенции с работодатели и предлагане на съответни действия“, каза проф. Антич на срещата, провела се в ректората на университета в Ниш.

Ученият подчертава, че проектът е по програмата ИПА – Трансгранично сътрудничество и предвижда свързване на старшите студенти със съответните компании, разработване на модел на професионална практика, комуника-

ция с потребителите на професионална практика и компаниите с цел договаряне на условия за сътрудничество и наблюдение на изпълнението на програмата за професионална практика.

Професор Пенчев също така добави, че се предвижда разработване и прилагане на „ДНК“ инструменти за наблюдение, с цел да се даде възможност на центъра „ДНК“

да следи онлайн: стартиращите (start-up) инициативи, програмите по професионална практика, студентските компании и обучения.

„Проектът ще спомогне разширяването на образователните програми – интегриране на модули за обучение, които участниците ще избират като най-добрите в учебните планове на съответните факултети на Университета в

Ниш и Международното висше бизнес училище – Ботевград“, каза той.

На срещата в Ниш освен представители на образователните институции от Ниш и Ботевград присъстваха и гости от Високата школа за приложни професионални студии Враня, които също имат проект с Ботевградското висше училище.

С.Б.

Елизабета Георгиев

НАЧАЛО

- Обичам зимата. Тя е любимият ми сезон.
- Е, сняг, студ, лед... Как можеш да обичаш такова нещо? В сънцето е силата...
- Да, но зимата си е... зима...

Иван се опитваше да намери дума, но не успяваше. Думите се мотаеха тук около него, но той никак не намираше онази подходящата, с която да опише чувствата си към зимата. Почти всички негови приятели повече се радваха на лятото, морето, пясъка, а той оставаше безразличен към почти голите момичета, дългите разговори и разходки по плажа. Обичаше да е навън, докато вали сняг. Да повдигне главата си и да гледа в бялото, дрипаво небе, от което летяха помалко налудничави и палави малки парцали - снежинки. Едни се спират върху лицето му, забиват се като малки игли, но болката бъзро минава. Ето, поредната снежинка идва и полепва върху лицето му. То се радва заради срещата с малкото хладно същество, което бързо се превръща в капчица вода. Приятния студ го събуджа от различни лоши сънища, натрупани, не много добри, чувства, които събираще вкъщи, на работа, на улицата... Хората не са същите като преди. Превърнаха се в чудовища и той не разбираше техните, понякога убийствени намерения - да разбиват на парченца человека, който се различава от тях. Той се различаваше и снегът му помагаше да се върне в миналото, да намери себе си, да сънува по свои правила, да не забравя хубавите моменти...

Обичаше да се разхожда. Най-много му харесваше, когато снегът е дълбок и когато с мъка успява да се добере до желаното място. Борбата със снега го радваше. Това беше интересния мач между него и природата. Снегът беше прекрасен и справедлив сътборник, с голямо самочувствие, който не му позволяваше лесно да печели. Иван се радваше, когато с всички сили мушкаше краката си в дълбоката, бяла, мека повърхност и като дете, желаещо предизвикателства и нещо неочаквано, се запътваше там, където знаеше, че снега е най-дълбок.

Така вчера се запъти до близката гора за една елхичка за нова година. Дълбокият сняг скърцаше под краката му. Интересната музика на ботушите и снега го успокояваше. Защо трябва, като всички останали в неговата компания, да обича лятото. По принцип той се различава от всички - не обича компютърни игри, не обича слабички, гримиран и изкуствени момичета, не обича чалгата, обича да чете, да слуша рок, обича тайнствени момичета, които според не-това преценка и опит са винаги малко закръглени. Докато се пробиваше към дърветата, чувстваше как някаква свежест излиза от снега, гърдите му се пълнят с въздух и той с всички сили смуче живота.

Напоследък на работата в офиса никак не е лесно. Дойдоха някакви нови хора, които лесно скупиша онази черупка, в която той се криеше и на която беше свикнал. Някои от старите колеги заради новите, не много добри, промени се преместиха в други фирми и от старата компания останаха Ани, Петър, Марти и той. Ани се омъжи миналата година и преди някой ден уплашило му съобщи, че е бременно. Страхуващо се как това ще каже на новия шеф, който

още на първото събрание на заетите тържествено, грубо и безмилостно обяви - всички жени да забравят за деца. Господи, какъв човек... Интересуваха го само парите, креслото, от което не излизаше, и изглеждаше, че се страхува за това голямо черно кресло даже и когато набързо тичаше до тоалетната. В малко налудничавия му поглед всички виждаха страх някой да не му го открадне. Ако това се случи - той ще изчезне като човек... Креслото му даваше мощ и без него той е кръгла нула...

Иван не обичаше да си спомня за шефа. Особено докато се зареждаше с нов живот, крачейки по дълбокия, пухкав сняг. Философията на неговото ежедневие напоследък стана - колкото си по-далече от хората-вампири, които изсмукват позитивната енергия, толкова по-добре. Нищо не знае, нищо не умея да работя, никога не съм знаел нещо, никога нищо не съм умеля... Страхът, че може да бъде уволнен заради това, почти изчезна, особено сега, когато наваля този дълбок сняг, как Ани реши да си тръгне, как най-после си отива тази глупава година и започва нова, снежна, силна, по-хубава. В един момент му хрумна - да, миналата година за Нова година нямаше сняг...

Иван успя да дойде до първата елха. Беше малка, накичена с бяла украса и никак горда чакаше да умре. Той замахна с брадвата, но бързо спря. Съвършената елхичка, като че ли затвори очите си и сега малко уплашено погледна да види какво се случва с нейния палац. „Не искам тази...“, каза си Иван и се закла-тушка до другата, малко по-голяма. Не можа и няя да убие... Той не е убиец, той е човек... Отведнъж пред очите му се появи лицето на шефа. Голяма, пleşлива глава, с огромни червени бузи, брадичка и малки червени очи, радващи се заради поредната смърт на поредния работещ във фирмата... Е, хората не умираха, но изчезваха безследно и се обаждаха след седмица-две-три с променени, по-щастливи гласове. Не искаше да бъде като него. Той не е шефа.

Иван сложи в джоба си съвсема малка брадва и повдигна главата си високо, толкова високо, че почувства как врата го заболя и как му се зави свят. Небето беше сиво и тихо, почти срамежливо, малки дребни снежинки започнаха да падат.

„Ще си купа изкуствена елха...“ - прошепна малко гузно, сякаш искаше да се извини на всяко дърво около себе си.

И ето сега седеше с Петър в малкото кафене в украсения, шумящ мол, из който тълпи мъже, жени и деца, в някаква си новогодишна треска, търсеха подходящия подарък, с който уж ще направят живота си малко по-красив. Дълга и тясна кутия лежеше край него - изкуствената елха за нова година. Купи си най-евтината. Безсмислено е да харчиш пари и да купуваш лъжовно щастие. Новата година ще пристигне и с елха и без елха. Даже и ако на върха ѝ няма блестяща звезда и ако под нея не се хилят подаръци, пък и ако вместо украса сложи дори празна консерва или празно пакетче цигари, или както майка му, сложи парченца памук, изпълняващи ролята на сняг, новата година ще дойде...

Петър шумно отпи от кафето. Той е от тези сприхави хора, които не понасят някой да ги тормози. Все пак издържа пет месеца под диригентската палка на новия шеф. Вчера официално напусна работа и след нова година ще пътува за Виена.

- Ще работя в една автомивка и ще уча немски. Е, знай го достатъчно, но с този мой немски не мога да работя като икономист.

- Дааа, колко само беше горда майка ти когато се дипломира, а сега - автомивка... - каза

Иван и веднага се разкая, защото звучеше като леля Милка, която постоянно хленчеше и се оплакваше от всичко. По такъв начин не се говори с приятел.

- Живота е един, Иване! Ти какво решаваш?

Иван държеше в дланите си голямата чаша чай, която стопляше пръстите му, и гледаше през прозореца. Снегът се сребреще като някакво магично огледало, а чистотата и тишината успокояваша и изльчваха някакви особени лъчи, които се вплитаха със сребристия блясък и се разпространяваха навсякъде. Небето се поклаща в тази особена игра на природата и всичко щеше да бъде уникално, ако пред сградата не спря голяма черна кола и на хиляди парчета разби белотата и съвършенството. Черните тешки врата на черната голяма кола се овориха и от тай най-напред се появи един женски крак в снежно бял панталон със снежно бели космати ботуши, след това елегантно се показва цялото тяло в бяла бунда. На главата със снежно бяла шапка, под която се показваше руса, почти бяла коса.

„Така ли изглежда Снежната кралица?“, помисли си Иван. Жената се обърна и като че ли погледна точно в него. Намираше се на не повече от пет метра от Иван и вероятно не осъзнаваше, че някой я гледа, защото отвън стъклата на мола са черни и нищо не се вижда вънре. Той се загледа в сините ѝ очи, които веднага позна, след това погледа му спря върху червените устни, за които на момент си помисли, че ухаят на ягода. Юлия... Онази Юлия, заради която в единадесети клас, три дни преди нова година, се изкачи на върха на елхата в училищния двор и закачи огромно сърце, на което пише „ОБИЧАМ ТЕ“... Онази Юлия, заради която като луд обикна зимата, снега, снежните картини на прозорците... Онази Юлия, с чийто вкус на устните заспива и се събуджа... Онази Юлия, която преди две години отпътува с майка си в Лондон и не се върна. Получи само писъмце по електронната поща, в което пише:

„...наложи се това... Снега в нашия град не е толков бял...“

- Иване! – сепна го гласът на Петър. – Какво ти е? Сякаш видя призрак.

Иван се усмихна. Скочи. Извади от джоба си смачкани парички и ги хвърли на масата.

- Напускам работа! Ох, много съм щастлив.

Не дочека Петър да каже нито дума и изтича от заведението. Петър взе кутията с изкуствената елха, но бързо се отказа да тича след Иван, който изчезна в тълпата. Върна се да си изпие кафето. „И той откачи...“, помисли си, но бързо се усмихна - видя през прозореца как приятелят му Иван прегръща една млада хубава жена, облечена в бяло. Веднага му хрумна, че става дума за Юлия, за която Иван често призоваваше, когато е пийнал и се зарадва, когато видя приятеля си, закичен с особена усмивка, която последните две години, откакто се познават, не беше виждал.

Зазвън телефона му. Ваня, жена му.

- Ало, мила... Прибирам се за половин час. Обичам те! Обичам те като луд!

- Какво ти е? Обаждам ти се да купиш сирене на връщане. Ще пригответя баница за вечеря.

- Ново начало! – почти изкреша Петър.

- Не те разбирам! Пиян ли си, бе Петър?

- Не, просто обичам живота, мила! Всичко ще ти разкажа...

Петър изтича от кафенето. В мола ехтеше весела музика. Хората се клатушкаха в ритъма на музиката. Навън заваля гъст сняг. край масата, на която преди малко седяха двама млади мъже, лежеше една кутия, на която с едри букви пише НАЧАЛО.

Фоторепортаж от „Плуването за богоявленския кръст“

Никола Митов хвана кръста, но всичките смелчаги са победители

На 19 януари в Димитровградско за втори път се проведе плуването за богоявленския кръст на мястото, където река Нишава се влива в река Дунав. Участниците бяха 10 – девет мъже и една жена.

Всички са юнаци и е редно да набележим имената им: Никола Митов (победителят, който триумфира и миналата година), Милан Илиев, Никола Станоев, Горан Тодоров, Роки Стоименов, Здравко Златанов, Зоран Станоев, Милош Йотов, Томислав Джекич и Йелена Петрович по баща Владимирова.

Със снимките, които предлагаме на вниманието ви, нека да опитаме да предадем атмосферата от мероприятието с добавката, че температурата на въздуха бе минус 3 градуса и че валеше слаб сняг.

Посетителите бяха приветствани от директора на ведомството „Спортно-туристически център Цариброд“ Васил Андреев, което безупречно организира мероприятието с подкрепата на Община Димитровград и местните свещеници на Сърбската православна църква.

Обещанието, което Андреев сподели, бе, че от година на година ведомството ще се старае мероприятието да се подобрява, масовизира и да предизвика още по-голямо внимание.

Старта...Преценките са, че на мероприятието присъстваха към 1000 посетители

Снимка за спомен – участникът Роки Стоименов с майка си и татко си. От

Участниците прегърнати позират пред фотоапаратите и камерите на журналисти и посетители

Целувка за победителя...

...и малко „топличко“ за промръзналите пред открития огън

Организаторите черпиха присъстващите с топъл чай, гречана ракия и вино

Никола Митов е роден през 1993 г. Завършил е Факултет по физическа култура в България, настоящият ръководи клуб по кик-бокс в Димитровград. Живее в селището Белеш, женен е и е баща на едно дете

Всички участници имаха причина за радост...

Текст и снимки: Б.Д.

Димитровград остана без своите великани

Почина и Димитър Манов

През последните три години Димитровград остана без четири перли в наниза на многобройните интелектуалци - културни, научни, обществени и стопански дейци, поникнали в този град.

По пътя към вечността най-напред замина професор доктор Марин Младенов, редовен професор във Филологическия факултет в Белград, писател, преводач, журналист, публицист и общественик. Беше на 86 години.

На 12 юни 2015 год. останахме без доайена на димитровградските художници, 89-годишния Слободан Сотиров. Със своето богато и разнообразно художествено творчество, представено в четирите му монографии, беше се издигнал във върховете на сръбската живопис.

Половин година по-късно, на 15 януари 2016 год. по пътя към вечността пое и по-малкият му брат професор доктор Спас Сотиров. И той, както и Марин Младенов, е сред първите новинари в редакцията на вестник "Братство". На вестника, както и на списнието "Мост", дейно сътрудничи през целия си 86-годишен живот. Освен с научни изследвания в областта на биологията, проявява се и като изследовател краевед. Особено го привлича Поермието и Погановският манастир, за които написва две капитални издания.

Братята Сотирови, живели в Белград и Ниш, по собствено завещание бяха погребани в димитровградските гробища, като по този начин изразиха своята привързаност към димитровград-

ските корени.

А на първия ден на настоящата 2017 година почина и Димитър Манов. Отслабналото му сърце вече не можеше да носи натрупалите се 93 години и болестите, които го сполетяха.

Житейския си път започва в старопланинското село Каменица, където коситбата и другите селскостопански работи го каляваша и физически и психически. Основно училище завърши в Каменица, а гимназия в Пирот и Цариброд. Като двадесетгодишен младеж е на фронта в Осма сръбска народоосвободителна бригада, в чийто щаб е задължен за снабдяване. След войната продължава школуването си. Завършила школа за обществено счетоводство и висше педагогическо училище, а по-късно задочно следва и се дипломира в Икономическия факултет в Белград.

Като селско дете, рано осъзнава, че хляб без мотика няма. Затова неговото цялостно ангажиране е върху развитието на стопанството в общината. През 1946 год. постъпва на работа в търговското предприятие "Обнова", директор е на мебелното предприятие "Васил Иванов-Циле". В органите на местната власт е началник по стопанство, председател е на общинската скупащина, заместник-директор е в ГИД, а след обединението му с "Тигър" от Пирот е назначен за директор на продажния сектор. Преселва се в Ниш, където става подпредседател на Регионалната стопанска камара, която длъжност изпълнява все до пенсионирането си.

Като исклучителен сто-

пански деец, много тежко преживяваше общия срив на стопанството и закриването на предприятията, особено на тези в Димитровград.

Манов беше и активен обществено-политически деятель. Много пъти беше избран за съветник в димитровградската скупащина и в околовийските органи на властта - в Пиротска и Нишка околия. В мандатния период 1969-1974 г. е съветник в Стопанския съвет на скупащината на Сърбия. Делегат е на Шестия конгрес на СЮК.

За своята съвкупна стопанска и обществено-политическа дейност получава повече обществени признания и награди - септемврийска награда на Димитровград, златни значки на Социалистическия съюз в Ниш и Съюза на комунистите на Сърбия, медал за заслуги на народа, орден на труда със сребърен венец и др.

Димитър Манов ще помним пред всичко като прекрасен човек, човек с ведър дух, искрен, честен, дружелюбив, готов винаги на всекого да помогне.

Прекланяме се пред светлата им памет!

Венко Димитров

Скръбна вест

С голяма скръб съобщаваме, че на 22 януари се представи пред Бога обичаният ни син, брат, шурей и вуйчо

АНАТОЛИ ПЕЧЕВ (1973-2017) от Димитровград

Мили сине и батко, разделихме се твърде рано, преждевременната ти смърт ни оне възможността да си кажем още много хубави думи и да изживеем още много хубави моменти. Ще продължиш обаче да живееш в нашите сърца.

Почивай в мир!

Опачали: баща Златан, сестра Анита, зет Любомир, племенички Милица и Елена, леля Тодорка и броени роднини и приятели

Вечна памет на нашия скъп събрат в Христоса

АНАТОЛИ ПЕЧЕВ

В Бога мъртви няма! Теб като младо цвете те набра оттук, за да украсяваш Неговата градина. Блажен бъди сред Божите цветя, те не увяхват!

Нека Господ упокои душата ти и да те дарува с неизказаната радост на Райските безпредели, където няма скръб, болка, мъка и въздишка!

Хубавите спомени за теб ще пазят твоите събрата и сестри в Христоса

3 февруари 2017 година

Скръбна вест

С дълбока болка и тъга съобщаваме, че на 20 януари 2017 г. почина

прим. д-р ВАСИЛ ВАСИЛЕВ

(1939 - 2017)

известен лекар от Скопие, по потекло от Босилеград

Благодарим ти за безмерните грижи и за любовта, с която ни даряваши. Винаги ще се гордеем с теб и ще те пазим в сърцата си.

С много обич и признателност свеждаме глави пред твоя светъл лик!

Твоите деца Кирил и Лиля със семействата си

По повод смъртта на нашия известен

лекар - прим. д-р ВАСИЛ ВАСИЛЕВ

Искам да изкажа искрени почитания към близките му и голяма благодарност към скъпия ми приятел, който до края на живота си остана истински лекар и добър човек в пълния смисъл на думата.

Вечно благодарен, Винко Христов от Долно Търмино!

На 10 февруари 2017 год. се навършват 10 ГОДИНИ от смъртта на нашия мил баща, свекър, тъст и дядо

ТОДОР П. ДИМИТРОВ от с. Бребевница, Димитровградско

На 10 юли 2017 год. се навършват 5 ГОДИНИ от смъртта на скъпата ни майка, свекърва, тъща и баба

НОВИЦА Ц. ДИМИТРОВА от с. Бребевница

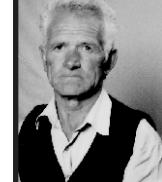
Обичани родители, благодарим ви за добрините, с които ни дарявахте.

Почивайте в мир!

Синът Зоран и дъщерята Босилка със семействата си

На 20 януари 2017 г. ни напусна милият ни баща, свекър, тъст и дядо

ТОМИСЛАВ МИТОВ от Димитровград

Вечно ще те помним и обичаме.

Синът Чеда и дъщерята Славица със семействата си

На 9 февруари 2017 г. се навършват 14 ГОДИНИ без

МИЛКА НАЙДАНОВА (1945-2003)

На 8 февруари 2017 г. се навършват 19 ГОДИНИ без

ЗАРЕ ИВАНОВ (1920-1998)

Да си спомним с болка и благодарност за чудесните мигове и щастливи години с тях!

Семействата Найданови и Бойкови

ПОЛОВИН ГОДИНА без нашата мила майка, баба, свекърва, стрина

РАЙНА АТОВА

Панихида ще бъде отслужена на 11 февруари 2017 г. на долнолюбатските гробища от 11 часа?

С много обич и тъга пазим в сърцата си светлия спомен за теб!

Почивайте в мир!

Опачали: семействата Атови и Бойкови

Афоризми

Симеон
КОСТОВДържавата още не е
умряла. Чака да погребе
народа

- ☞ Търсих бащинията, а те ме пратиха на майната.
- ☞ Срам ги било! Било, па се забравило!
- ☞ Посрещнаха го с овации, а го изпратиха с минута мълчание.
- ☞ Заповяда: арестувайте без заповед!
- ☞ Изпусна си го от ръцете. Сега му виси.
- ☞ Състави антология на глупостта. Най-много цитира себе си.
- ☞ Свещта и сега гори. Човекът, когото Диоген е търсили, отдавна е мъртъв.
- ☞ Да, чух ги. И аз – на тях.
- ☞ Отиваме далече! Все по-далече и по-далече – от нормалното.
- ☞ Въздушните кули евтино се продават, а скъпо се плащат.
- ☞ Брачният триъгълник е като детелина с три листа. За щастие нужен е и четвърти.

Като последица от поредицата мразовити и снежни дни с постоянни температури доста под нулата, почти един месец река Драговищица в Босилеград изцяло е скована от дебел лед. Въпреки че ледът е доста дебел, може да представлява сериозна опасност, особено за децата, в случай на които да реши да се разхожда по него. Хората се предупреждават да не доближават до реката, нито пък да рискуват да се движат по ледената настинка, защото последиците могат да бъдат фатални.

П.Л.Р.

СМЕШКИ

Психиатър скучава в кабинета си. Вратата се отваря и вътре на четири крака пропълзява човек.

Лекарят, радостно:

- Я да видим, какво си имаме тук - гущерче, или костенурче?!
- Не, докторе, електротехникът съм - да ви оправя кабелите!

***

Осъден на смърт. Слагат му въжето. - Последни думи? - Кой ден е днес? - Понеделник. - Леле, как ми почва седмицата.

ПАНСИОН САКС-БАЛКАН ДИМИТРОВГРАД / ЦАРИБРОД /
www.sax-balkan.co.rs

Собственик: ИВИЦА ИСТАТКОВ
Моб: +381 63 436 626
Улица: Балканска 18
Димитровград - Сърбия
Телефон - прием:
+381 10 363 566
Моб: +381 69 363 5661
Факс: +381 10 363 566
e-mail: ivicaiastatkov@yahoo.com

Братство

CIP - Каталогизация у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
323.15+659(497.11)
ISSN 2466-4707 = Ново Братство
COBISS.SR-ID 224701964

Вестник на българите в Сърбия
Първият брой излезе на 15 юли 2016 г.
Издава: Издателство "Ново"Братство", Ниш,
"Кей 29 декември" - 8
Основател на издателството:
Национален съвет на българите в Сърбия

* И. д. директор на Издателството и гл. и отговорен редактор: **Мила Васов** * Редакция: **Бобан Димитров, Петър Рангелов, Даниела Христова, Сунчина Бойкова и Снежана Джелич** * Технически редактор и компютрен дизайн: **Никола Цветков**
Електронна поща: prelombratstvo@gmail.com

Здраво бая Мане

Радуш

- ☞ Ситуацията е глупава. Сами я създадохме.
- ☞ Медиите са като кучета. Едно лавне, всички залайват.
- ☞ Премина от думи към дела. По-добре да беше останал само с думите.
- ☞ Би било мед и мляко, но търтите и воловете не дават.
- ☞ Кучето е най-добрият приятел на човека. Затова го държи на синджир.
- ☞ Понеже всяко начало е трудно, нека пуснем други да започнат.
- ☞ Заприличал съм на държавата. Живея разкошно, а съм задълъжнял до гуша.
- ☞ В селата имаме все повече ученици на випуска. Сам-сами са в училищата.
- ☞ На правителството му остана един единствен изход – изхода на парламента.
- ☞ Моята прогноза? Ще ви хванат!
- ☞ С гладуването най-вече се спести храна и тоалетна хартия. Малко ли е?
- ☞ Беше голям човек. Едва го мръднаха от това място.
- ☞ Нищо не направиха. Това трябва да ценим!

Байе, запразнувамо йош лани, па се заборавимо. Съклет ме ману – готовим, идемо, пиймо, лежимо и зяпамо у телевизорат. Некой дън по нову године пробуди деда Лула – стойи, гледа кръз джамат и се смеи. Себну се я, уплаши се и питам га. – Море, Луле, кво се смейш ко луд на брашно? Он се смее и кръз смей ми каже: - Чула ли си за драговитската снау. Имало у Драговиту момче, бело и сви га окали Белча. Оженили га и ка йедну оч падал голем снег, невестата уютро казала на свекрата. – Тате, начъска га белча съглам намаа. – Ако снао, ако, нийе смо те затова довели – одговорил вой свекарат. Е па да знайеш Суске, начъска га и при нас съглам на маал белча. Диго се из креветат, а оно стварно падал много снег. Гледам и се присечам ко смо се радиали на снегат ка смо били деца, а деда Лула ми рече. – Суске, додека я одринем покре вратата и надзърнем стокуту, ти изнеси мезенце и згрей малко рекъйицу, да згрейемо дулищете. Тека и направимо. Ка noctу оно Сибир се пресели при нас – минус 10, минус 20 градуса. Страшно, мръзница до търт. Гледам на ТВ – и при вас леденица. Па да йедън дън, че изтърпимо. А оно се нанизаше ледени дънове ко ситна маниста. Да прескърцамо, кладемо кавторат и ночом, гряемо рекъю и уоутро и увечер, износим туршию, режем од зельето, мезимо... Студено, ама на нас уз кавторат си убаво. Све додека йедну вечер Лула не рече. – Суске, тамън поче зима, а нийе преполовимо дървата. – Море Луле, не смейем да ти кажем, ама и туршията арне лъбну. – Море бабо и бурето с рекъи арно лъбнуло. Не знам кво че правимо, тамън се научимо да живимо – узънну Лула и се вати за главу. – Че гряемо само увечер или на обед, само по йедън вилджан. Само понекигаш че резнем од зельето. – Море бабо, а кво че правимо за дърва? Одека паре да купимо дърва у сред зиму, ка су най-скуча? Съга сакаю за йедън кубик, ко летоска за два – узънну пак и пак се вати за главу. Гледам га и ми дожале. – Луле, убил ме Марен, я съм заборавила да ти кажем. Ичера ни окну наш Йова. Пита ме ко смо, ко излазимо на край със студат. И каже да не поспарамо дърва, он че дооди за имендънат, за Светога Йована. Че дойду и унущите, на распуст че буду. И спрavил 200 евра, да ни даде за дърва. Деда Лула диже главу, погледа ме ко крава мъртво теле, узънну и пак с двете руки си подпре главата. Къти он, кътим я и га гледам. Тресу му се рамената. Видим – вика. Од радос ли, од муку ли – вика и с опакото на рукиете търля очите. И мене ми се напълнише очите. Деда Лула се диже и излезе, а я с краишата на шамиюту обриса сълзете. Некико ми стану жешко, ко да ме отрея слънце. Знам, не си повикамо за това дека Йова че ни даде паре за дърва, него затова дека че дойде да се видимо и да прославимо ньеговият имендън. А най-много дека че доведе унущите.

Деда Манчо, я се малко заплесну, че ми опростиш. Пиши ми ко се ви борите с леденицата,

имате ли си ви дърва? По добре да имате дърва,

него грип.

После я че ти пишем кво блантасте с деда Лулу ка

ни беше нагосие. Да не заборавим.

Айде съга със здравие и пазете се од грипата!

Баба Суса

ISSN 2466-4707

* Телефони: Директор: (тел./факс) 018 242-700,
Вестникът излиза два пъти в месеца. Ръкописите не се
връщат. Събствени приходи 330-3002545-68,
CREDIT AGRICOLE. * Печата: "Врбас Комерц",
Кнез Михаило Обренович 47, Ниш,
тел./факс 018 576-283; 064 1981 666

9 772 466 1470000